

Kultur i Mellemslesvig kan bevares; det er dertil, vi medvirker ved at stemme for den her foreslaaede Bevilling. Men at gaa videre anser vi for at være skadeligt, og vi mener, det kan blive skæbnesvangert for det danske Folk. Historien viser, synes det os, tydelige Eksempler derpaa. Hvad Følgen kan blive af en fortsat Kamp og Propaganda paa begge Sider af Grænsen, her for at flytte Grænsen Syd paa og paa den anden Side for at flytte den Nord paa, har vi de allerseneste Dage faaet Vidnesbyrd nok om.

Blandt de sydslesvigske Byers Befolkning er der Nød, og Landbefolkningen ved ikke, hvorledes Fremtiden vil forme sig for den, og ser med en vis Ængstelse den kommende Tid i Møde, hvad der heller ikke er saa underligt, naar man tænker paa den Stilling, det tyske Rige befinder sig i overfor Vestmagterne. Har man Penge og kan iværksætte en hensynsløs Propaganda, er det derfor ogsaa muligt at faa Folk til at indlade sig paa Ting, som de ellers aldrig vilde indlade sig paa, men som de altsaa indlader sig paa nu, fordi de tror derved muligvis at faa et Middel til at komme ud af en Knibe, som de befinder sig i, nogle for at faa Mad, andre for at slippe for Virkningerne af den Politik, som det tyske Rige er blevet bragt ud i. Der er ogsaa dannet danske eller slesvigske Foreninger, hvad man vil kalde dem, nede i det sydlige Omraade paa Steder, hvor der for faa Aar tilbage saa at sige ikke fandtes et dansk Menneske.

Disse saakaldte danske Foreninger har visse Folk Nord for Grænsen og nogle Danske Syd for Grænsen sat store Forhaabninger til, men det er jo kun nogle Dage siden, vi saa, at en af dem, der har været med til at propagandere for, at Grænsen mellem Danmark og Tyskland skulde ligge sydligere, end den er blevet lagt, blev betænkelig og raabte et Holdt, forklarede, at hvis man fortsatte, kunde det blive skæbnesvangert. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere, hvad „Dybbølposten“s Redaktør Hr. Grau skrev i sit Blad den 8. Marts: „Et Rygte, som vi ikke helt tør afvise, fortæller, at der i visse Kredse i denne Tid findes og arbejdes for ganske fantastiske Planer. Disse gaar i Korthed ud paa at danne et *selvstændigt Slesvig*, der skal omfatte Sydslesvig, eventuelt Kanalomraadet og en Del af Nordslesvig. Dette Land skal være suverænt og have en egen Forfatning, som allerede i store Træk skal være udarbejdet. Man haaber ved Hjælp af en kommende storpolitisk Konstellation at kunne realisere disse Planer. Det skal

dog kun være en meget snæver Kreds af Mænd, der staar bagved dem“. „Dybbølposten“s Redaktør siger derefter; at han har ment at burde gengive dette for derved at faa Lejlighed til at raabe Varsko til de Mænd, som mener at være kompetente til paa en saa letsindig Maade at lave Storpolitik, og han føjer til, at de vil neppe kunne gøre Regning paa Støtte hos blot en af de Mænd, der staar forrest i Grænsearbejdet, og han haaber, at dette maa være nok til, at deres lyssky og landsskadelige Arbejde standses, hvis et saadant er paa-tænkt eller i Gang.

Der kan ikke være fjerneste Tvivl om, at det forholder sig, som Redaktør Grau her har fortalt. Ganske vist er det senere af Flensborgmænd, bl. a. i „Flensborg Avis“, bestridt, at det er andet end Kandestøberier, her er Tale om, fantastiske Planer, noget, der ikke har noget som helst med Virkeligheden at gøre. Men de, der har nærmere Kendskab til Forholdene Syd for Grænsen, ved, at det forholder sig som skildret af Redaktør Grau. At danske Folk, baade Nord og Syd for Grænsen, ved deres Propaganda har været med til at skabe Grundlaget for en Plan som den, der her er skitseret, er uomtvisteligt. Alene dette, at man vil danne en Stat, som end-ogsaa skærer en Del af sit Omraade ind i det nuværende Danmark, viser os imidlertid, hvilke farlige Planer vi her staar overfor. Vi bør derfor optræde med al Skarphed derimod og gøre det rettidigt for at forebygge, at det danske Folk frem i Tiden skal komme til dybt at angre, at der ikke blev gjort tilstrækkeligt for at afværge Ulykken. Der er ikke Tvivl om, at det tyske Element dernede er i overvejende Flertal, og at dets Tilslutning til en saadan Kanalstat ikke har noget som helst at gøre med den Hensigt at føre denne Stat over til Danmark. Bevægelsen er vel antipreussisk, men ogsaa antidansk, og der er for saa vidt ikke noget nyt i den, som vi har set det samme tidligere; vi saa det baade før, under og efter Trearskrigen. Vi vender os mod disse Planer med den største Skarphed, vil bekæmpe dem til det yderste, og det er vort Haab, at den højtærede Regering vil stille sig paa det samme Standpunkt. Jeg tror, det vilde være overmaade nyttigt, om Regeringen ved en Lejlighed som denne udtalte sig om dette Spørgsmaal.

Vi haaber, at den højtærede Undervisningsminister ved sine Udtalelser vil give sin Tilslutning til, at de 200 000 Kr. anvendes paa den Maade, jeg her har givet Udtryk for. I modsat Fald kan jeg allerede